

paa den Maade, hvorpaa vi have behandlet Toldfager, og den Maade, hvorpaa vi have behandlet mangfoldige andre vigtige Spørgsmaal, at vi altid have behandlet Toldfagen reelt. Vi have den ene Gang efter den anden fremsat vore reelle Krav med Hensyn til Toldfager, medens mangfoldige andre Sager ere blevne afgjorte med de bekendte Dagsordener, der gik ud paa, at enten saa længe det nuværende Ministerium sad, eller saa længe der var de og de Omstændigheder til Stede, fandt man ikke Anledning til at forhandle den Sag videre. Den Forskel har der bestandig været, og jeg for mit Vedkommende veed, at jeg bestandig har holdt paa, at vi skulde behandle Toldfagen reelt, og at det hver Gang er lykkedes mig, at at føre det igennem i den Tid, den ærede nuværende Finansminister har siddet paa sin Plads. Der er derfor mindre end i nogen anden Sag Anlæg til at behrejde os Visnepolitik i Toldfagen; ikke en Gang i den stærkeste Visnepolitiks Tid, da vi opstillede Opgivelsen af Krigsstatolden som et ubetinget Krav; thi ogsaa da behandlede vi Sagen reelt. Efter at vi saa have forladt det ubetingede Krav og tilkendegivet gennem mig som Ordfører, samt paa anden Maade, at vi agtede at optage en Forhandling paa det Grundlag, er der aldeles ikke Anlæg til at betegne det som et Led af Visnepolitikken, at vi opstillede Fordringen om Krigsstatoldens Nedlættelse. Man kan komme med forskellige Indvendinger; som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds gjorde mod selve denne Fordring om Krigsstatoldens Estergivelse, og dem var det dobbelt betegnende at høre fremsatte fra det ærede Medlem, og ikke blive modtagne i mindste Maade fra den ærede Ordførers Side. I dette Punkt tog den ærede Ordfører ikke en Gang et Forbehold lige overfor det ærede Medlem Kjøbenhavns 4de Valgfreds. I det han i Almindelighed tiltraadte hans Bemærkninger, maa han ogsaa anses at have tiltraadt hans Bemærkninger i saa Henseende. De Indvendinger, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds i saa Henseende, ere de samme, vi bestandig have hørt fra hans Side lige overfor mig, naar jeg har staaet som Ordfører for Flertallet i Folketinget og forfægtet Berettigelsen af Fordringen om Krigsstatoldens Estergivelse. Den ærede Ordfører, tør jeg vel falde ham, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds, gjorde gældende, at Krigsstatien paa Brændevin maatte formelt og reelt betragtes som forsvunden ved Loven om en forandret Brændevinsafgift, som blev vedtaget her og udfom for et Par Aar siden. Han anførte, at Krigsstatien paa Brænde-

vin ved selve denne Lov var reelt bortfalden, efter som der ved denne Lov ikke blev fastsat mere, en noget højere Brændevinsafgift end paa det nærmeste den Brændevinsafgift, der oprindeligt var paatænkt, før Krigsstatloven udfom, nemlig 4 Stilling pr. Pot, sagde det ærede Medlem. Jeg har tiltrækkelig imødegaaet ved tidligere Lejligheder det ærede Medlem i saa Henseende; men efter at den ærede Ordfører nu indirekte har tiltraadt hans Bemærkninger i saa Henseende, saa skal jeg dog gentage, hvad jeg tidligere i saa Henseende har sagt. Ved den Forandring, vi der foretog, var det kun vor Hensigt at foretage en Forandring i Brændevinsstatens Opkrævningsmaade; det var derimod ikke vor Hensigt at gribe ind i hele Spørgsmaalet om Afgiftens Størrelse. Vi lode en lille Forhøjelse finde Sted — en meget lille Forhøjelse — som ikke udgjorde een Dre pr. Pot ren Alkohol, efter som vi derved opnaaede en Skattelettelse, nemlig Ophevelsen af Stibsafgiften for Udgaaende, der oversteg det, som den forøgede Brændevinsafgift vilde indbringe. Naar nu Afgiftens Udbytte ikke er steget, men enten har holdt sig eller endogsaa i Sammenligning med visse Aar i Halvsjerdnerne, derfor er aftaget, saa kan man ingenlunde regne os det til Last eller forlange, at vi af den Grund ikke maa opstille Kravet om Krigsstatoldens Estergivelse. Hvis man gjorde det, saa kunde vi fra vor Side sige, at da Krigstolden paa Suffer, Kaffe og forskellige andre Ting har indbragt langt mere, end man havde gjort Regning paa, saa burde vi have yderligere Godtgørelse for alt, hvad disse Afgifter have indbragt mere end paaregnet. Den stærke Stigning paa nogle Artikler maa opveje Nedgangen paa en enkelt Artikel, det er et Krav, vi maa stille fra vor Side. Vi betragte Toldindtægten i Forbindelse med Brændevinsafgiften og Sufferafgiften som en Helhed, og naar der viser sig en meget stærk Stigning i disse Afgifter i deres Helhed, saa kan man ikke pille en enkelt ud og sige, at da denne viste Nedgang, saa skal den behandles særskilt, den skal forlods trækkes fra, og det skal komme os til Skade. Saa ytrede det ærede Medlem, at jeg var kommen med en Række drifftige Tal. Jeg havde paastaet, at Brændevinsafgiften fordyrede Varerne ikke blot med det Beløb, som den selv androg, men tillige med et meget betydeligt større Beløb paa Grund af Tolden. Brændevinsafgiften andrager 18 Dre pr. Pot ren Sprit. Brændevinstolden andrager 32½ Dre pr. Bund ren Sprit. 32½ Dre pr. Bund ren Sprit svarer til 50 Dre pr. Pot ren Sprit, altsaa andrager Brændevins-